
А. П. Гетьман.

ЗАПОВІДНІ УРОЧИЩА – ліс., степові, болотні та ін. відокремлені цілісні ландшафти, що мають важливе наук., природоохорон. й естетичне значення, з метою збереження їх у природ. стані.

На території З. у. забороняються всі види рубок, у т. ч. саніт., рубки формування і оздоровлення лісів, видалення захаращеності та будь-яка діяльність,

що порушує природ. процеси, які відбуваються у природ. комплексах, включених до їх складу, відповідно до вимог, встановлених для природ. заповідників.

Власники або користувачі зем. ділянок, водних та ін. природ. об'єктів, оголошених З. у., беруть на себе зобов'язання щодо забезпечення режиму їх охорони та збереження.

З. у. належать до територій та об'єктів ПЗФ місц. значення. Їх оголошення проводиться без вилучення зем. ділянок, водних та ін. природ. об'єктів у їх власників або користувачів.

На території З. у. наук. дослідження організовуються природ. заповідниками, біосф. заповідниками, нац. природ. парками, бот. садами та дендрологічними парками загальнодерж. значення, розташованими у цих регіонах.

Клопотання про необхідність оголошення З. у. попередньо розглядається органами центр. органу виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природ. середовища на місцях. У разі схвалення клопотання проводиться їх погодження з власниками та первинними користувачами природ. ресурсів у межах територій, рекомендованих для заповідання. Розробка проектів створення заповідних урочищ забезпечується органами центр. органу виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природ. середовища на місцях. Рішення про їх оголошення та встановлення охорон. зон територій приймається Верховною Радою АРК, обласними, Київ. та Севастопольською міськими радами.

Лит.: Мураховська О. О. Правова охорона особливо цінних земель України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.06. К., 2013.

А. П. Гетьман.